

במול השליחות בדבר עבירה

R.SOBOLOFSKY

KOLEL BOKER 17

NOLIFICATION OF NESSENGER IN TRANSGRESSING

(1) תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף י עמוד ב

ואמר ריש לקיש משום אבא כהן ברדלא: קטנה אין לה וצר, ואין לה ארבע אמות. ורבי יוחנן משום רבי ינאי אמר: יש לה חצר ויש לה ארבע אמות. במאי קמיפלגי? מר סבור: חצר משום ידה איתרביא, כי חכי דאית לה יד - חצר גמי אית לה. ומר סבור: חצר משום שליחות איתרביא, וכי חכי דשליחות לית לה - חצר גמי לית לה.

(2) תלמוד בבלי מסכת קידושין דף עט עמוד א

אמר אביי: קידוש לוקה, בעל לוקה; קידוש - לוקה משום לא יקח, בעל - לוקה משום לא יחלל; רחא אמר: בעל לוקה, לא בעל איתר לוקה, משום דכתיב לא יקח ולא יחלל, מה טעם לא יקח? משום לא יחלל.

(3) תוספות מסכת בבא מציעא דף י עמוד ב

דאמר לישראל קדש לי אשה גרושה

וא"ת מאי נ"מ בין למ"ד אי בעי עביד ובין למ"ד שליח בר חיובא לא לקי על הקדושין לרבא ז"אמר בעשרה יוחסין (קדושין דף עח.) קידוש אינו לוקה בעל לוקה וי"ל דכי בעל אז"כ לוקה אף על הקדושין כדמוכח בריש תמורה (דף ה. ושם) א"נ י"ל דאף לרבא נפקא מינה דאי יש שליחות חלין הקדושין ואי אין שליחות אין חלין הקדושין.

(4) רמ"ם הלכות איטורי ביאה פרק יז

הלכה ב

כל כהן שנשא אחת מהשלש נשים אלו בין גדול בין הדיוט ובעל לוקה ואם בא עליה דרך זנות אינו לוקה משום זונה או גרושה או חללה שנאמר לא יקחו עד שיקח ויבעול. +/השגת הראב"ד/ ובעל לוקה וכו'. כתב הראב"ד ד"ל /א"א/ אין השכל מודה בזה שהרי למדו כהן הדיוט מכהן גדול לחלול הזרע בג"ש זונה זונה הלכך כי הדדי נינהו באסוריהו וטעות הוא בידו והטעות מה שראה בגמרא כהן גדול באלמנה לוקה שתיים אחד משום לא יקח ואחד משום לא יחלל והוא סבר דוקא כהן גדול ולא היא אלא משום דלא מיתני ליה בכהן הדיוט חלול דאשה בשלא גמר ביאתו קמירי דליכא חלול זרע עכ"ל. +

הלכה ג

אבל כהן גדול שבא על אלמנה לוקה אחת אע"פ שלא קידש שנאמר לא יחלל כיון שבעלה חללה ופסלה לכהונה, אבל זונה וחללה וגרושה הרי הן מחוללות ועומדות קודם בעילתו, ולפיכך לוקה כהן גדול לבדו על בעילת אלמנה לבדה, אע"פ שאין שם קידושין שהרי חללה והוא מזהר שלא יחלל כשרים לא אשה ולא זרעו.

הלכה ד

קידש כהן גדול אלמנה ובעלה לוקה שתיים, אחת משום אלמנה לא יקח, ואחת

משום לא יחלל, ובין כהן גדול ובין כהן הדיוט שנשא אשה מן הארבע ולא בעל אינו לוקה.

קצות קפ"ב סק ב מתחילת דבריו עד ונראה לי בזה מאי דקשיא לן

(5) תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף נ"א עמוד א

מתני'. בור של שני שותפין, עבר עליו הראשון ולא כסהו, והשני ולא כסהו - השני חייב.

גמ'. אמרי: בור של שני שותפין היכי משכחת לה? הניחא אי סביירא לן כר"ע, דאמר בור ברשותו חייב, משכחת לה בחצרו של שניהם ובורו של שניהם והפקדו ושותן ולא הפקירו בורן, אלא אי סביירא לן בור ברשותו פסור, היכי משכחת לה דחייב עליה? גריד"ר ונדה"ר בור של שני שותפין היכי משכחת לה? אי דשור שליח תרתייטו, ואמרי ליה זיל כתיב לן ואזל מנה להו, איך שליח לדבור עבירה?

(6) גושפתי מסכת בבא קמא דף נ"ב עמוד א

ולא זה רוח שיש בהן רוח חיים כהרי"א האש

וקצת קשה המשמע דעונשין ממון מן הדין ובמכלתין תניא כי יפתחו וכי יכרה אנו על הפתחוה חייב על הכרייה לא כל שכן אלא ללמדך שאין עונשין ממון מן הדין ומיהו בפרק הפרה (לקמן מט: ושם) דריש ליה לדרשה אחרתא שעל עסקי פתיחה וכרייה באה לו או להביא כורה אחר כורה שסילק מעשה ראשון (לקמן נ"א.) [ועל' תוס' לקמן ד: ד"ה ועדים].

שיטה מקובצת בבא קמא דף ב. ד"ה הצד השוה